

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce V. V., zast. Mgr. Filipem Lederem, advokátem AK Vašíček, Frimmel & Honěk se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno, proti žalované **Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, se sídlem Kounicova 24, 602 00 Brno, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2008, č.j. F 1578379 o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie ČR ze dne 6. 6. 2008 – pokutový blok série NF/2007 F 1578379 **se zrušuje** pro nicotnost a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinná** uhradit žalobci náklady právního zastoupení ve výši 19.400,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Filipa Ledera, advokáta se sídlem 602 00 Brno, Lidická 710/57.
- III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 17. 2. 2011, č.j. 9 As 75/2010-49, bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2010, č.j. 57 A 8/2010, kterým byla odmítnuta žaloba žalobce proti výše specifikovanému rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje v Brně. Žalobci byla v pokutovém řízení uložena

pokuta ve výši 500,- Kč za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů za to, že žalobce nebyl během jízdy připoután bezpečnostním pásem.

Napadeným usnesením Krajský soud podanou žalobu jako nepřipustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), neboť dospěl k závěru, že jediným důvodem pro podání žaloby je tvrzená nicotnost napadeného rozhodnutí. Soud dodal, že rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení je ze soudního přezkumu vyloučeno, a to z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků.

Nejvyšší správní soud s odvoláním na rozhodnutí NSS ze dne 12. 4. 2001 sp. zn. 21 Cdo 775/2000 a sp. zn. 21 Cdo 776/2000 uvedl, že z ust. § 85 odst. 1 zákona o přestupcích vyplývá, že rozhodnutí v blokovém řízení mají podobu bloku k ukládání pokut (pokutových bloků), které vydává Ministerstvo financí České republiky. Tyto bloky přesně evidované obsahují údaje, jejichž rozsah musí korespondovat s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými, jež příslušný správní orgán, jím pověřená osoba, popřípadě jiný orgán určený zákonem o přestupcích nebo jiným zákonem, uvádí do předepsaných částí bloku k ukládání pokut a samozřejmě také bloku na pokutu na místě nezaplacenou. Uvedené vede k závěru, že rozhodnutí v blokovém řízení (bloky k ukládání pokut, včetně bloku na místě nezaplacenou, mohou a musí být, vydána jen formou bloku k ukládání pokut obsahujících z hlediska formy takové údaje, které jsou v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými, uvedených na blocích pro tyto účely vydávaných Ministerstvem financí České republiky). Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných, údajů pak znamená nenaplnění požadavků na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení shledal nezákonným a to z toho důvodu, že nemělo oporu ve spisovém materiálu. Jelikož v postupu soudu nižšího stupně byly shledány podstatné vady řízení, neboť nevycházel z dostatečných zjištění, která mají oporu ve spise a právní závěry na jejich podkladě učiněné se mýlí s tvrzením, na nichž je postaven základ žaloby, jakož i se závěry dosavadní judikatury bylo napadené usnesení Krajského soudu jako nezákonné zrušeno pro nepřezkoumatelnost.

Zároveň Nejvyšší správní soud konstatoval, že jsou-li namítány důvody nicotnosti podle ust. § 77 odst. 2 správního řádu, tak jak je tomu nyní v projednávané věci, nelze o splnění podmínky domáhat se vyslovení nicotnosti před správním orgánem vůbec uvažovat. Vyslovení nicotnosti z těchto důvodů vyhrazuje správní řád toliko soudům (rozhodnutí NSS ze dne 30. 7. 2010, č.j. 8 As 16/2009-37).

Dále konstatoval, že v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č.j. 6 As 49/2003-46, publikovaným pod č. 505/2005 Sb. NSS, je uložení pokuty v blokovém řízení správním rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Ochrana v podobě projednání věci nezávislým soudem je zde přitom odepřena pouze a jenom proto, že osoba obviněná z přestupku vyjádřila souhlas s projednáním přestupku v tomto typu řízení. Kasační

soud vyšel přitom z toho, že zahájení blokového řízení je fakticky v dispozici osoby obviněné z přestupku, neboť právě této osobě je dáno na výběr s tím, že buď považuje přestupek za spolehlivě zjištěný, nehodlá o něm vést takové řízení, v němž by byly posuzovány jak otázky skutkové, tak otázky právní a souhlasí se sankcí, jež je jim v blokovém řízení ukládána, nebo naopak přestupek nemá za prokázaný a nesouhlasí se zaplacením pokuty, přičemž využívá svého práva, jež jí nelze odeprít, na zahájení správního řízení o přestupku. V nyní projednávané věci ovšem právě tento souhlas je ze strany žalobce rozporován a bylo tomu tak již v podané žalobě.

V souladu se závěry uvedenými v rozhodnutí NSS ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8 As 68/2010-81 nelze nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, který jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích.

Zároveň ve zrušujícím rozhodnutí Nejvyšší správní soud zavázal Krajský soud, aby v dalším řízení posoudil otázku přípustnosti žaloby proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení v případě, kdy žalobce odmítl pokutový blok podepsat. V případě, že soud dospěje k závěru, že taková žaloba sama o sobě přípustná je, bude muset posoudit také otázku splnění ostatních podmínek řízení včetně dodržení zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby. V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

Žalobce ve své žalobě ze dne 29. 9. 2009 domáhá se prohlášení nicotnosti rozhodnutí policie ČR ze dne 6. 6. 2008 o uložení pokuty ve výši 500,- Kč za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích v blokovém řízení, pokutový blok série NF/2007 F 1578379, na základě kterého mu byl proveden záznam dvou bodů v systému bodového hodnocení podle zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění. Záznam bodů byl proveden v rozporu s ust. § 123b zákona č. 361/2000 Sb., neboť pokuta za přestupek v blokovém řízení nebyla uložena, protože pokutu podle pokutového bloku série NF/2007 F 1578379 žalobce nezaplatil a s uložení pokuty nesouhlasil. Následkem toho byl neoprávněný záznam dvou bodů a vedl v konečném důsledku k tomu, že v systému bodového hodnocení dosáhl celkového počtu 13 a tak pozbyl řidičské oprávnění, což představuje závažný zásah do jeho práv a oprávněných zájmů. To, že s uložení pokuty v blokovém řízení nesouhlasil, a pokutu nezaplatil, stvrzuje to, že pokutový blok výše uvedené série a čísla nepodepsal. Pokuta v blokovém řízení tedy nebyla uložena, neboť pokutový blok ani nepřevzal. Nebyla tedy splněna zásadní podmínka, a to souhlas přestupce s uložení pokuty, který může potvrdit jen podpis přestupce na pokutovém bloku. Nebyla tedy splněna esenciální podmínka pro záznam bodů v systému bodového hodnocení, a to uložení sankce za přestupek v blokovém řízení. Byly mu takto vlastně neoprávněně zapsány dva body. S odvoláním na judikaturu Nejvyššího soudu ČR z 12. 4. 2001 ve věci sp. zn. 21 Cdo 775/2000 a sp. zn. 21 Cdo 776/2000 vyplývá, že rozhodnutí v blokovém řízení (bloky k ukládání pokut, včetně bloku na pokutu na místě nezaplacenou) mohou a musí být vydána jen formou bloků

k ukládání pokut obsahujících z hlediska formy takové údaje, které jsou, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými, uvedeny na blocích pro tyto účely vydávaných Ministerstvem financí České republiky. Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných údajů, pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí. Rozhodnutí vydané v blokovém řízení musí, aby se jednalo o správní rozhodnutí, obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ust. § 85 odst. 4 větě druhé zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut vydaného podle ust. § 85 odst. 1 tohoto zákona. Vzhledem k tomu, že pokutový blok série NF/2007 F 1578379 neobsahuje předepsaný podpis přestupce, nejedná se ve smyslu usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 775/2000 a sp. zn. 21 Cdo 776/2000 o správní rozhodnutí, ale o nicotný správní akt, tzv. paakt, který není způsobilý vyvolat žádné právní účinky. Na pokutovém bloku je přeškrtnuté jméno přestupce a nahrazeno jméno žalobce, stejně tak je přepsáno místo Královopolská ulice na Křenová ulice, datum 9. 6. 2008 na 6. 6. 2008 a čas 20:00 na 90,00, což je nemožné. Takové přepisování údajů je nepřipustné, je to nelegální postup a rovněž je v rozporu s klasickým postupem Policie. Policisté použili jeho osobní údaje na pokutový blok, který byl evidentně vyplňován za evidentně jiný přestupek jiné osoby na jiném místě a v jiném čase a vyvolává v žalobci dojem, že přestupek někoho jiného byl připsán žalobci. Na bloku nebyl uveden jednovětný popis, např. nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. V kolonce popis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby, jméno, příjmení a funkce úřední oprávněné osoby nejsou uvedeny, jen služební číslo a podpis.

Vzhledem k tomu, že s pokutovým blokem bylo manipulováno a vzhledem k závadám výše popsáním jedná se o kvalitu pokutového bloku nulovou, a to má za následek jeho nicotnost. Přesto, že žalobce odmítl pokutový blok podepsat, protože s přestupkem nesouhlasil a nesouhlasil ani s jeho vyřízením v blokovém řízení, policista zapsal, že pokutový blok odmítl podepsat. Daná kolonka stvrzuje, že převzal díl B, ten ve skutečnosti nepřevzal a žádnou pokutu nezaplátil.

Vzhledem k tomu, že uvedené rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení je evidentně nicotné z důvodu absence souhlasu přestupce s uložení pokuty a vnitřní rozpornosti, jsou dány důvody podle ust. § 77 odst. 2 správního řádu k prohlášení jeho nicotnosti. Navrhl, aby soud prohlásil nicotnost rozhodnutí Policie ČR ze dne 6. 6. 2008 o uložení pokuty 500,- Kč v blokovém řízení za přestupek podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 6. 1. 2010 k žalobě uvedla, že z podkladového spisu vyplývá, že žalobce se dne 6. 6. 2008 v Brně na ulici Křenová dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona 200/1990 Sb. o přestupcích porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších změn a doplnění. Při projednávání přestupku policejním orgánem žalobce se zaviněním předmětného přestupku i s uloženou blokovou pokutou na místě souhlasil a s obsahem pokutového bloku byl seznámen, žalobce pouze odmítl pokutový blok podepsat. Uloženou blokovou pokutu ve výši 500,- Kč žalobce na místě zaplatil a policejním orgánem mu byl příslušný díl pokutového bloku předán. To potvrzuje i obsah služebního záznamu ze dne 19. 12. 2009, který k podané žalobě zpracoval dne 6. 6. 2008 službu konající policista pprap. Bohuslav Nešetřil a tak

vyplývá podstatná skutečnost, že žalobce se zaviněním spáchaného přestupku i s tím, že přestupek bude vyřízen blokovou pokutou na místě souhlasil. Závěrem s odkazem na konstantní judikaturu NSS Brno č.j. 3 As 58/2007-17 ze dne 6. 2. 2008 navrhuje odmítnutí žaloby.

Soud ve věci nařídil jednání a provedl šetření ve smyslu právního závěru Nejvyššího správního soudu, kterým bylo usnesení o odmítnutí žaloby tímto soudem zrušeno a věc vrácena Krajskému soudu v Brně k novému projednání. Žalobce u jednání poukázal na četné záznamy, kde je uvedeno, že měl řídit vozidlo, šedé barvy, registrační značky:, což se nezakládá na pravdě, neboť takové vozidlo neřídil. Uvedl, že řídil vozidlo, registrační značky:, proto navrhl provést registraci, kdo řídil vozidlo uváděné v předmětných záznamech.

Zástupce žalovaného poukázal na pokyn policejního ředitelství č. 204, kde v čl. č. 3/2007 nebyl ještě řešen postup při nakládání s pokutovými bloky – s jejich opravou, to řešil až pokyn č. 45/2009 ve svém čl. 7, který byl vydán až poté, co byl spáchán předmětný přestupek. Dále uvedl, že skutečnost, že žalobce pokutu uhradil, lze dohledat a že přestupce odmítl podepsat převzetí pokutového bloku, což je častá zkušenost s přestupci.

Z šetření pokutového bloku F1578379 bylo zjištěno, že namítané nepřesnosti a škrty odpovídají námitkám žalobce včetně místa spáchání přestupku, času a i dne. Blok byl opatřen pouze číslem oprávněné osoby bez uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby.

Z podkladů předložených zástupcem žalované vyplývá, že dne 6. 6. 2008 pprap. Bohuslav Nešetřil odvedl částku 9.500,- Kč, a to za pokutové bloky na místě zaplacené série NF 2007 č. 7 1578362 až 1578380. Z toho důvodu usuzuje, že pokuta byla zaplacená na místě a byla řádně odvedena. Z inventurního seznamu vyplývá, že 19. 3. 2008 převzal pprap. Nešetřil pokutové bloky v hodnotě 10.000,- Kč a dne 6. 6. odevzdal 9.500,- Kč a pokutové bloky v hodnotě 9.500,- Kč, zůstatek však byl 10.000,- Kč a taktéž při převzetí 19. 3. 2008 zůstatek činil hodnotu 11.000,- Kč v blocích. Ze záznamu pro systém BODYDYS vyplynulo, že žalobce se měl dopustit dne 6. 6. 2008 v 09:00 hod. přestupku v Brně na ulici Křenová podle § 22 odst. 1 písm. l) a že řídil vozidlo, RZ: 2B6 4105. Namítal, že takové vozidlo nikdy neřídil.

Soud dotazem na Ministerstvo dopravy ČR Praha ohledně majitele vozidla uvedeného v záznamu, který byl podkladem pro systém BODYDYS a zjistil z podání ze dne 19. 12. 2011, že vozidlo registrační značky byla v centrálním registru vozů ke dni 6. 6. 2008 evidována majitelka Z. I., IČ: Žalobce prohlásil, že tuto vůbec nezná a tato osoba mu není známa. Uvedené vozidlo daného dne neřídil.

Závěrem navrhl žalobce vyhovění žaloby tak, aby blok vydaný ve věci byl prohlášen za nicotný z důvodů uvedených v žalobě a tak, jak vyplývá z důkazů provedených ve věci. Zástupce žalobce zároveň požadoval úhradu nákladů řízení za 5 úkonů a 5 paušálů a vzhledem k tomu, že je plátcem DPH (potvrzení založeno ve speciálním deníku soudu) požaduje úhradu 20% DPH.

Zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby, neboť z prokázaných skutečností vyplynulo, že se daného dne žalobce na místě zjištěného přestupku nacházel, přestupku se dopustil a co se týče vystaveného bloku, který nakonec žalobce nepodepsal, což se v praxi stává, že je pokuta na místě zaplacená s tím, že povinný odmítá převzít blok a přitom došlo k pokutě zaplacené. K zaplacení pokuty došlo a v tomto případě důvody pro vyhovění nejsou a nebyla zde porušena žádná procesní práva žalobce. Náklady řízení nepožadoval.

Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí jakož i řízení předcházející jeho vydání, a to v rozsahu jeho napadení žalobou (§ 71 odst. 1, § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“).

Po přezkoumání všech podkladů nacházejících se v soudním spise i ve správním spise žalovaného, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce v žalobě se domáhal prohlášení rozhodnutí žalovaného (vydaného pokutového bloku) nicotným podle § 72 odst. 2 správního řádu. Svůj návrh opíral především o zjištění, že s vydaným pokutovým blokem bylo manipulováno, žalobce nesouhlasil s přestupkem a blok nepřevzal, ani pokutu nezaplatil a následkem nezákonného postupu správního orgánu došlo k bodovému hodnocení – k neoprávněnému záznamu dvou bodů a tím i porušení ust. § 123b zákona č. 361/2000 Sb., následkem čehož pozbyl řidičské oprávnění.

Bylo prokázáno, jak je výše uvedeno, že žalobce odmítl pokutový blok podepsat, tudíž prokázal, že nesouhlasil s projednáním přestupku a naopak žalovaný neprokázal, že žalobce přesto pokutu zaplatil. Z provedených důkazů lze dovodit, že pokutový blok byl původně vystaven na zřejmě jiného přestupce (jméno bylo přeškrtnuto), jiné místo přestupku (místo ulice Křenová předtím bylo uvedeno ulice Královopolská, což bylo přeškrtnuto) a v průběhu dokazování bylo zjištěno, že žalobce měl řídit jiné vozidlo, registrační značky:, jehož byla majitelka jiná osoba, o níž žalobce prohlásil, že ji vůbec nezná. Žalobce do protokolu o jednání ze dne 31. 10. 2011 uvedl, že řídil vozidlo, registrační značky: Soud si ověřil dotazem u Ministerstva dopravy ČR, že majitelkou vozidla registrační značky: ke dni 6. 6. 2008, kdy byl spáchán přestupek, byla Z. I.

Z pokutového bloku, jehož fotokopie se nachází ve spise, nelze zjistit, jaké vozidlo a jaké registrační značky žalobce řídil. Přesto však podklady sloužily k postihu žalobce, tj. až do odnětí řidičského průkazu.

Soud zkoumal, zda v tomto případě tvrzené nicotnosti je žaloba přípustná a dále posoudil ostatní podmínky řízení.

Dospěl k těmto závěrům:

Soud vycházel z judikatury Nejvyššího správního sporu, zejména z rozhodnutí č.j. 7 As 100/2010-46 ze dne 28. 7. 2011. Zde Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případech, kdy pravomoc k vyslovení nicotnosti nemá správní orgán, tj. v případech podle ust. § 77 odst. 2 správního řádu, není z povahy věci vůbec možno domáhat se vyslovení nicotnosti v řízení před správním orgánem, neboť takový nápravný prostředek správní řád ani

jiný předpis upravující pravomoc a působnost správních orgánů nezná. V tomto případě pravomoc k vyslovení nicotnosti zde má jen a výlučně soud ve správním soudnictví. Jestliže správní řád z důvodu nicotnosti podle § 77 odst. 1 správního řádu zakládá časově neomezenou pravomoc správních orgánů k deklarování nicotnosti, tím spíše nemůže být tato pravomoc časově omezena u vyslovování nicotnosti soudem v případech, u nichž důvod nicotnosti je někdy typově podstatně závažnější a společensky škodlivější (zde uvedené uložení plnění-odevzdání řidičského průkazu). Z toho vyplývá, že žaloby domáhající se vyslovení nicotnosti z důvodů, pro které tak může učinit pouze soud, nejsou omezeny dvouměsíční lhůtou podle § 72 odst. 1 s.ř.s., respektive případně lhůtou podle zvláštního zákona.

Podle § 77 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního.

Je třeba konstatovat, že rozhodnutí je nicotné. Blok v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích) je vydán vystavením pokutového bloku a jeho podpisem obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (rozhodnutí NSS sp. zn. 8 As 68/2010, 2 As 89/2008). Prokázáno bylo jednoznačně, že blok žalobcem podepsán není. Navíc, jak už bylo uvedeno, předmětný blok neobsahuje jméno, příjmení a funkci oprávněné osoby, neobsahuje popis přestupkového jednání, doba přestupkového jednání je uvedena časem 90,00 hodin, místo přestupkového jednání je uvedeno zcela neurčitě pouze ulice Křenová a jak rozhodoval i Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 21 Cdo 775/2000 musí obsahovat jednak obsahové a formální náležitosti a musí tedy splňovat, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí. Pokud nemůže pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení. Neuvedení všech na bloku předtištěných údajů pak znamená nenaplnění požadavků na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí. Na základě výše uvedených zjištění soud rozhodnutí Policie ČR ze dne 6. 6. 2008 – pokutový blok série NF/2007 F 1578379 zrušil pro nicotnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, a to z toho důvodu, že toto rozhodnutí trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným a v podstatě je nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu pro výše uvedené vady. Vzhledem k tomu, že žalovaná učinila však celou řadu úkonů, jimiž byl žalobce poškozen – vydala výzvu k odevzdání řidičského průkazu a předtím provedla výpočet tzv. bodů, na základě nichž došlo k odnětí řidičského průkazu, soud toto rozhodnutí zrušil pro nicotnost s tím, že žalovanou zavázal k tomu, aby na základě této prohlášené nicotnosti řízení proti žalobci ve věci odebrání řidičského oprávnění zastavila. Žalovaná bude ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu

nákladů řízení v plné výši, tj. v částce 19.400,- Kč, sestávající z 5 úkonů po 2.100,- Kč, 5 paušálů po 300,- Kč a vzhledem k tomu, že žalobce je plátce DPH ($5 \times 2.100,- = 10.500,-$ + $5 \times 300,- \text{ Kč} = 1.500,- \text{ Kč}$, celkem 12.000,- Kč z toho 20% DPH, 2.400,- Kč) a dále úhrada zaplacených soudních poplatků ve výši 5.000,- Kč, přiznal soud tedy celkem náhradu ve výši 19.400,- Kč, a to podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. Náhradu nákladů řízení uhradí žalovaná do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce Mgr. Filipa Ledera, advokáta se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. února 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová